

בעזהש"ת

גיליון

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה
מתוך שיעורים שנמסרו דבר יום ביומו

פרשת השבוע >
קדושים

מאיתי בסייעתא דשמיא
פינחס אליהו ב"ר שלום פרץ

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום"
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית

מושב בטחה בביהכנ"ס נחלת יצחק
בראשות רב המושב ונשיא הכולל הרב ניסים יצחק שליט"א
כל יום חמישי בשעה 12:15

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע באתר דרשו ב-עלונים להורדה

© כל הזכויות שמורות למחבר

עימוד שערים ועריכה: 054-8470581

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה

לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'

מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865

פרשת קדושים תשפ"ב

כשר אבל מסריח

"קדושים תהיו כי קדוש אני ה'
אלהיכם" [י"ט ב']

התורה מצווה אותנו לעשות סייגים וכל מיני מעצורים בחיי היום יום שלנו, בהרבה מקרים אלו סייגים מפורשים, אבל יש עוד המון סייגים שהם לא כתובים בשום מקום, כן, כן, צריך להתרגל שלא הכל כתוב במפורש.

מסופר: על אישה שבאה לרב ויש לה שאלה: נפלה לי חתיכת בשר לביוב, האם הבשר הזה כשר????

אמר לה הרב: "כשר, אבל מסריח..." יש דברים שהם "כשרים" אבל הם לא מריחים טוב... לא כל מה שמותר, רצוי לעשות אותו.

הרמב"ן אומר: יש מושג שאדם המתנהג על פי התורה, אבל למרות זאת הוא נקרא "נבל ברשות

התורה", כיון שיש מקרים שקיים שולחן ערוך חמישי...

ואלו הכללים הפשוטים של איך להתנהג, איך להתייחס לכל דבר, מה עדיף על פני מה, ואם מתנגשים לך שני דברים יחד, תדע איך להתנהג.

גם אם אתה מתעטף בציצית, עם כל הכוונות... תשים לב ותיזהר שהציצית לא תכנס לתוך העיניים של המתפלל שעומד לידך.

וגם כשאתה קם לנץ לא כולם צריכים לשמוע שקמת מוקדם, אפשר לסגור את הדלת במקום במהירות של 70 קמ"ש במהירות של 2 קמ"ש... גם בסגירה כזו אפשר לנעול 😊.

יש דברים שאין עליהם שולחן ערוך מפורש, אבל הם קיימים בדרך ארץ שקדמה לתורה, שם הם נמצאים.

הגמרא מספרת: על אחד התנאים שאמר: "היכי דמי חילול השם, כגון

להשלים להם מניין לברית מילה, הרב היה בטוח שאותו אחד מכין לו כאן איזו מלכודת, סוג של בדיחה, אבל הלך אחריו ובאמת הוא לקח אותו לברית

ושם הוא שמע מהסבא שסיפר שהוא שמע מאחד האדמור"ם שביקר אצלם בגרמניה, בתקופת ההשכלה שהשתוללה שם, ואמר להם על הפרשה, שהתורה אומרת "קדושים תהיו" ואחר כך "איש אמו ואביו תיראו" ואחר כך "ואת שבתותי תשמורו" ומסיימת "אני ה' אלהיכם" והסביר: שהתורה פונה כאן לכמה סוגי אנשים.

ישנם כאלה שנמצאים בדרגה רוחנית טובה, להם התורה אומרת: "קדושים תהיו".

יש כאלה שנמצאים במצב קרוב לגרוע, ולהם התורה אומרת: "איש אמו ואביו תיראו" לפחות תסתכלו על ההורים שלכם איך הם התנהגו שלא תתרחקו יותר מידי...

ויש כאלה שנמצאים במצב גרוע ולהם התורה אומרת: הלו!!! לפחות

אני אם יראוני הולך די' אמות בלי תורה ובלי תפילין".

ולכאורה, אנחנו, לצערנו, הרבה פעמים הולכים בלי תפילין, ולפעמים גם בלי תורה, ואין שום חילול השם... לא זכור לי שהיה איזה עדכון שהשתנה משהו בגדרי "חילול השם", אז למה היום אין חילול השם אם מישהו הולך בלי תפילין???

והתשובה היא: שתלוי על מי אנחנו מדברים, אם אנחנו מדברים על "אמוראים" אנשים קדושי עליון, אז בדרגה שלהם ללכת בלי תפילין נחשב כחילול השם, אבל אנחנו רחוקים מזה שנות אור, ולכן אצלנו אין חילול השם בדברים כאלה, אלא בדברים אחרים כי הדרישות מאיתנו הן אחרות.

דרישות שמשתנות

סיפר הרב טננבוים ז"ל שהיה בנופש ב"כפר פינס" ושם פנה אליו קיבוצניק וביקש ממנו אם הוא יכול

שאומרים בקידוש: "זכרון למעשה בראשית", "זכר למעשה בראשית".

ויש סוג אנשים שגם את השבת הם לא שומרים, ולהם הקב"ה אומר: "אני ה' "

יהודי!!! תזכור שיש בורא עולם, וכמו שבאשראי אתה לא הולך ומגהץ בלי חשבון, כיון שלכל חודש יש סוף חודש, כמו כן אותו הדבר תדע, שלכל שבת יש מוצאי שבת, ועל כל מה שעושים כאן לטוב או למוטב משלמים, או שאתה משלם או שמשלמים לך, תלוי מה עשית טוב או רע.

כשהרבי אמר אני ה' הוא דפק על השולחן ומכוח ה-אני ה' שלו עליתי לארץ ישראל והבת שלי שכמעט התחתנה עם גוי ביטלה את החתונה שלה ואם אתה רואה שהנכד שלי נכנס היום בכריתו של אברהם אבינו תדע לך שזה מכוח ה-"אני ה' "של הרבי. [עי' האמנתי ואדברח]

ורואים שלכל אדם התורה מדברת בצורה אחרת, תלוי עד כמה הוא קרוב לתורה ולמצוות, אבל בורא

תשמור שבת, אתה כל כך רחוק, התורה אומרת: "ואת שבתותי תשמורו" לפחות את השבת תשמור.

ומה העניין דווקא בשבת???

החפץ חיים [שם עולם פרק א'] הסביר זאת במשל לחנות מכולת שהיתה מתפקדת מצויין, וביום מן הימים סגרה את שעריה, כל עוד יש עליה שלט "מכולת" אנשים יודעים שהסגירה הזאת היא משחו זמני, אבל אם בעלי המכולת מורידים את השלט "מכולת", אז כבר כולם מכינים שכבר אין כאן מכולת ובעליה עברו למקום אחר,

אותו דבר, כל עוד שיהודי שומר שבת, אז גם אם הוא רחוק ואינו שומר תורה ומצוות, אבל עדיין השלט קיים ורק עכשיו הוא סגור, יתכן שמחר או מחרתיים הוא יפתח...

אבל אם הוא לא שומר שבת זה כאילו שהורידו את השלט, וכביכול לא מאמינים בבורא עולם שהוא ציווה על שמירת השבת.

השבת היא זכר ליציאת מצרים, והיא גם מסמלת את חידוש העולם, כמו

בצירוף התנצלות וצירף את הטלפון שלו והצמיד את זה לרכב שנפגע.

ביום למחרת הוא מקבל טלפון מבעל הרכב שנפגע והוא שאל אותו איפה הם גרים והוא יבוא אליהם, והם יסכמו כמה שמגיע להם והוא ישלם להם.

הם סיכמו להפגש בערב, הוא הגיע לכתובת שמסרו לו ודפק על הדלת, ואיך שפתחו לו את הדלת הוא קולט זוג בשנות השישים לחייהם, עומדים עם מצלמה בידיהם ומצלמים אותו, הוא לא הבין מה הם רוצים ממנו, ומיד שאל אותם, מה קורה????

אמרו לו שהם רוצים לצלם שיש אנשים ישרים בעולם, הם כל כך התפעלו מכך שהוא השאיר להם פרטים, בשעה שהוא יכל לחתוך ואף אחד לא היה יודע על זה, אבל כיון שיש בורא לעולם שרואה את הכל, לכן הוא אפילו לא העלה צד כזה ללכת מבלי לשלם.

בסופו של דבר הם לא לקחו ממנו כלום והוא זכה לעשות קידוש ה'. אבל אותו אברך לא הבין איזה מעשה

עולם מדבר עם כולם, ומחכה לכולם, ולא משנה איפה הם נמצאים ואוחזים.

וזה מחייב את מי שרמתו הרוחנית נמצאת בעשירון העליון להתנהג בהתאם, וכן מי שרמתו הרוחנית נמצאת במעמד הביניים גם ממנו מצפים, וכן בכל דרגה רוחנית שאדם נמצא, אלה שבדרגה פחותה ממנו מסתכלים עליו ולומדים ממנו.

צילום לישרות

לאחד החניונים נכנס אברך עם רכבו וכאשר הוא בא לחנות את רכבו, הוא גילה שהוא שפשף איזה רכב.

לא משהו רציני אלא משהו עדין, אבל בכל זאת הוא עדיין לא הבעלים של הרכב המשופשף, ולכן לומר "שטויות" רק הבעלים יכול לומר, וכיון שאף אחד לא היה באזור, ולחכות ליד הרכב זה לא בא בחשבון, כי אתה יכול לעמוד יום שלם עד שהבעלים יואיל בטובו לבוא לרכב, ולכן רשם על פתק את הפגיעה

שזה לא החבר שלך, אלא בורא עולם!!!

אדם שחי בצורה כזו, שכל מה שעובר עליו הוא מבין שלמעלה ישנה יד מכוונת המושכת בחוטים, החיים שלו הרבה יותר רגועים והרבה יותר שמחים, ובכל דבר הוא רואה את הריבונו של עולם.

אם החבר לא השאיל לך... לא נתן לך מה שהיית צריך... זה אך ורק בגלל שבורא עולם גור כך, ולכן אל תתעצבן על האדם הלא נכון.

נתאר לעצמנו אדם שמקבל מהדוור התראה על חוב מים/חשמל שלא שילם כל אחד מבין שאין לו מה לבעוס על הדוור, כיון שהוא רק מעביר את ההודעות ואם יש לו תלונות שיפנה לחברה ולא לשליח...

בפירוש ר' סעדיה גאון על התהילים [מ"א, י"] על הפסוק: "גם איש שלומי אשר במחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב"

ובפסוק י"א: "ואתה ה' חנני והקימני ואשלמה להם"

טוב הוא עשה, כי הרי הוא פגע והוא רוצה לשלם, זה שהוא לא נעלם, זו לא היתה אופציה בשבילו כיון שזו ג-נ-י-ב-ה.

מאחורי הקלעים

"לא תיקום ולא תיטור" [י"ט י"ח]

"ספר החינוך" מסביר מדוע התורה ציוותה שלא לנקום ולא לנמור, הרי אם אתמול הוא לא השאיל לי כלי כשהייתי צריך ויש לו אותו, מדוע אומרת התורה שהיום כשהוא בא לבקש ממני טובה שלא אזכיר לו את מה שהיה, ויותר מזה שאני לא אזכור בעצמי מה היה, ואתנהג אליו בהתאם???

משום שכאשר אדם עשה לך משהו לא טוב ולא רצה לתת לך את מה שביקשת, זה בגלל שהקב"ה כך רצה שאתה לא תקבל את הדבר הזה, אבל אם אתה תחזיר לחבר שלך על מה שהיה, פירושו, שאתה מבין שהחבר שלך עשה את זה, וזו טעות!!! משום

זכר למעמד של מתן תורה, ושבע הברכות כנגד שבעה רקיעים.

האבוקות כנגד הלפידים, ושבירת הכוס מתחת לחופה זה זכר ללוחות הראשונות שנשתברו.

וידוע שבזמן שנשתברו הלוחות הראשונות, אז ירד המושג "שכחה" לעולם, לפני בן אם היית לומד מסכת "בבא בתרא" אחרי עשר שנים היית זוכר אותה כאילו עכשיו למדת אותה.

וזה בא לרמוז לחתן ולכלה היקרים, זוג יקר!! לפני שאתם בונים את הבית שלכם שילווה אתכם בעז"ה עד 120 שנה, תשברו כוס מתחת החופה כדי שתדעו שבשביל לבנות בית טוב, איכותי ותקין צריך להכניס את המושג "שכחה" וכמו ששבירת הלוחות גרמה לשכחה אנחנו שוכרים כוס מתחת החופה כדי לגרום גם כאן לשכחה, ולמה זה כל כך חיוני על ההתחלה???

התשובה: שגם אם הבעל או האשה אמרו משהו לא במקום, או שלא התנהגו כמו שהשני ציפה מהם, אז צריך ל-ש-כ-ו-ח לא להתעכב ולדומם

מסביר ר' סעדיה גאון: מה זה ואשלמה להם? פירוש, טובה תחת רעה כמו שה' רוצה ממנו.

איך אפשר להגיע לכזו דרגה לשלם טובה לאנשים שעשו לך רעה???

להחזיר להם טובה???

והתשובה נמצאת בהמשך הפסוק: "בזאת ידעתי כי חפצת ביי" הקב"ה אומר: איך אני יודע על מידת האמונה של האדם בכורא העולם!? במקרה שמישהו עשה לו איזו רעה, האם הוא חושב שזה הוא ונושך את המקל שהרביצו לו איתו, כמו כלב שמרביצים לו עם מקל הוא נושך את המקל.

או שהוא מבין שבורא עולם סידר לו את זה...

אם נבדוק מי מסתתר מאחורי הקלעים נראה שהכל, אבל הכל, זה אך ורק בורא עולם.

והשאלה שנשאלת: איך מגיעים לכזה מצב שגם אם עשו לי רעה אני מדלג, איך?????

ר' יואליש מסאטמר זצ"ל אמר: שכל מה שאנחנו עושים תחת החופה הכל

חילול השם מכך שישמעו שאדם שקינא בו שילם לה שתדבר שקר.

סיפר ה"שדי חמד" שהוא הרגיש שנפתחו לו שערי החכמה באותו זמן שהוא בחר להתקדם ולא להתעכב על מה שהיה.

הוא דאג שלא יהיה חילול ה' ויותר על כבודו, ובורא עולם שילם לו הרבה מעבר לזה, וזכה והגיע לכאלה השנות.

ידידות עם מלך

"לא תיקום ולא תיטור את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני ה' " [י"ט י"ח]

אמר רבי עקיבא זה כלל גדול בתורה ואהבת לרעך כמוך.

ובאמת כשמתבוננים זה באמת כלל גדול, כיון שהוא משליך על הרבה נושאים, כמעט כל ה"בין אדם לחבירו" תלוי בזה, איך שאתה רוצה שיתחסו אליך, איך שאתה רוצה

מנוע, תתקדם הלאה ותשכח ממה שהיה, תסתכל על העתיד, ותביט תמיד קדימה ואל תסתכל אף פעם לאחור.

מסופר: על ה"שדי חמד" שבצעירותו היו לו כשרונות חלשים, אבל הוא לא ויתר וישב ללמוד בהתמדה, וכל אחד שמתמיד בסוף מגיע רחוק... והוא עלה והצליח רציני, והיו מעריכים אותו ובאותו מקום שלמד היה שם בחור אחד שקינא בהצלחה שלו, ואמר לעובדת נקיון שם שתעליל עליו שהוא מפריע לה לנקות את בית המדרש, ושילם לה הרבה כסף בעבור זה, והיא באה ואמרה לרב שהוא מפריע לה לנקות את בית המדרש, הרב לא האמין לה וכעס עליה ופיטר אותה מהעבודה, ולאחר תקופה אותה עוזרת באה והתחרטה על מה שאמרה, והודתה שהכל היה שקר והיא דיברה על ה"שדי חמד" סתם, כי הוא באמת לא הפריע לה בכלל, וביקשה שיקבל אותה בחזרה והיא מוכנה לפרסם ששילמו לה ושהכל היה שקר. אותו רב שאל את ה"שדי חמד" אם לפרסם שהיא דברה שקר, אבל ה"שדי חמד" לא רצה שיהיה

לזמן מועט שלפחות ילך להיפרד מהמשפחה שלו.

אמרו לו: אבל מי יהיה ערב שהוא יחזור?! אולי הוא יברח? אמר להם: אני ערב, ואם עד יום פלוני הוא לא מגיע לוקחים את ה"ערב" להורג, החבר הלך לבקר את משפחתו וכשהגיע אשתו שידעה שהוא הולך ולא חוזר ניסתה לעכב אותו כמה שיכלה, ונעלה עליו את הבית, אבל הוא הבטיח לחזור ועוד לחבר שלו שלקח עליו ערבות.

וברגע הראשון שהיה לו ברח וניסה להגיע לאותו מקום, והנה הוא רואה שהם כבר לקחו את חבירו לגרדום ביון שהוא איחר, ועוד כמה רגעים הולכים להרוג אותו.

מיד הוא צעק: רגע, רגע, חכו אני הגעתי, תורידו אותו, אני צריך לקבל את העונש ולא הוא, והחבר שלו אמר: לא, התחלתם לקחת אותי אז תעזבו אותו.

הויכוח המזור הזה הגיע למלך, ששמע על החברות הנדירה הזו, והחליט להשאיר אותם בתנאי שיצרפו אותו לחברות שלהם.

שידברו איתך, שיקשיבו לך, כך תעשה לאחרים!!!

בתחילת הפסוק מוזכר "לא תיקום ולא תיטור את בני עמך" מה הסמיכות ל "ואהבת לרעך כמוך" ????

אומרת התורה: "לא תיקום ולא תיטור" איך אני יכול להתנהג כך????

התשובה בהמשך: "ואהבת לרעך כמוך" וכמו שאם אתה היית מתנהג לא טוב לשכן או לחבר, לא היית רוצה שחמישים שנה לאחר מכן יזכרו לך את זה, אז גם אתה אל תזכור עוונות ראשונים לאף אחד...

ומסיימת התורה במילים "אני ה'" אם אתה מתנהג ככה עם החבר שלך, אומר בורא עולם, תכניסו אותי גם לידידות הזו.

מסופר על שני ידידים בלב ובנפש שיום אחד המלכות תפסה אחד מהם על איזו גניבה שגנב, והחליטו למען ישמעו ויראו שיהרגו אותו, החבר שלו בא וניסה לשחד את כל מי שיכל, אבל לא עזר כלום בסוף אחרי הרבה שוחד הסכימו לשחרר את החבר שלו

מוסיפים חז"ל ואומרים: שגם אם לפי כל הסימנים שבידינו יש ללמד חובה על המעשה שנעשה לפנינו, מוטל עלינו להמשיך ולנסות לדון לכף זכות.

ומיפר: על משפחה תל אביבית שאימצה זוג עולים חדשים מרוסיה, ועזרו להם בכל דבר אפשרי עם כל הלב, השתדלו לשמוע אותם ואפילו שהשפה היתה שונה אבל הלב שמע אותם.

והיה נראה שהם מתקדמים ביהדות, הם התחילו לבוא לבית הכנסת והתקדמו ביהדות, היה נראה שעוד משפחה יהודית חזרה לשורשים, הם היו מארחים אותם בשבתות והיו שרים איתם ביחד שירי שבת, וגם היו הולכים לתפילות ביחד, בקיצור התקדמו בצורה רצינית.

באחת השבתות שהם אירחו אותם, כמובן אחרי שבאו לתפילות השבת הם הגיעו גם לסעודת השבת שהיתה מאוד מרוממת וגם לאותו זוג היה חלק לא מבוטל, כיון שהם השתתפו בשירה ובדברי התורה היה ממש מושלם!!! ואחרי שסיימו את הסעודה

אם בורא עולם רואה אחווה ורעות בין אנשים הוא משרה את שכינתו שם.

גנב שמתחשב

סיפר אבי מורי שליט"א: על ר' זושא מאניפולי שהיה לו סכום של 100 רובלים שרצה לשמור אותו, ושם את זה בתוך החומש איפה שכתוב "לא תגנוב"

אחד הגנבים שראה את זה לקח את ה 100, ושם 50 איפה שכתוב "ואהבת לרעך כמוך"

אמר ר' זושא: שהגנב יותר צדיק ממנו... כיון שהגנב חשב גם עליו, והוא לא חשב על הגנב. 😊

מונית של שבת

"בצדק תשפוט עמיתך" [י"ט ט"ו]
סיפר אבי מורי שליט"א על מה שרש"י במקום מפרש: שצריך לדון כל אדם לכף זכות.

יצטרכו לחלל שבת, ופתאום אנחנו רואים שלא אכפת להם מהשבת והם נוסעים במונית עוד רגע היו לוקחים גם איזה גלגל ים 😊.

המארחים התקשרו לארגון שקישר ביניהם והודיעו להם שהקשר התרופף, אם הם יכולים למצוא להם משפחה מלווה אחרת, לאחר מספר חודשים הם מקבלים טלפון מהארגון שסיפרו להם על הזוג שהם אמצו, שהבעל נפטר אם הם יכולים ללכת לנחם את האלמנה, המארחים הסכימו ללכת לנחם וכשהגיעו כדרכם של מנחמים, התחילו לשאול ממה הוא נפטר? האם היה חולה?

אומרים שמלאך המוות התלונן שנתנו לו את התפקיד שכולם ישנאו אותו, הרגיעו אותו שאף אחד לא יאשים אותו, יאמרו שהוא מת בגלל שהוא היה חולה, או בגלל שהוא אכל אוכל לא בריא, או בגלל שהוא עישן, יתלו את המוות במיליון ואחת סיבות ואף אחד לא יאמר שפשוט הגיע זמנו...

סיפרה להם האלמנה שהוא סבל ממיחוסים בלב, וכיון שהוא היה

הם הודו למארחים על כל האירוח, על העריכה וההגשה, ויצאו לכיוון הבית שלהם שהיה במרחק כמה רחובות משם.

המארחים יצאו למרפסת כדי לנופף להם לשלום והנה הם רואים את האורחים שישבו איתם לשולחן שבת ושרו איתם "יום שבת מקודש מתוק בפי יותר מדבש" לא פחות ולא יותר עוצרים מונית בעיצומה של השבת ונוסעים.

ואם הם נוסעים במונית כנראה שהם הביאו כסף, ואם הם הזמינו מונית כנראה שהם הביאו פלאפון, ואולי הם גם באו במונית, והם סתם "עובדים" עלינו שהם מתקדמים, המארחים ממש כעסו על האורחים שכביכול מרמים אותם.

ולאחר השבת כאשר ניסו האורחים ליצור קשר עם המארחים, הם ענו להם בקרירות כדי שיבינו שיש גבול לכל תעלול, אם הם רוצים דרך אחרת אין בעייה.

אבל שלא יבואו ויספרו לנו שהם כבר שומרים שבת, ואנחנו מתאמצים בגלל זה לארח אותם כל שבת, כדי שלא

בא ומפרש לנו: שהכוונה לדון לבקף זכות???? שתגיד לנו מפורש "לדון לבקף זכות"?????

והתשובה: התורה באה ללמד אותנו, תדע לך, אם אתה דן לבקף זכות אל תרגיש שאתה אחד מל"ו צדיקים שהעולם עומד בזכותם, ממש לא!!! כל מה שאתה דן לבקף זכות ברוב הפעמים זה הצדק! אחר כך אתה מגלה שאותו אדם לא התכוון, הוא לא שם לב, הוא לא התכוון אליך, לדון לבקף זכות זו חובה כדי שבמחשבה שאתה שופט את חברך תהיה בצדק.

מהו סוד ההצלחה של בית הקפה

כולנו מכירים את המבצעים קנה ב... קבל ... זה נעים לקבל בחינם, אבל החינם הזה עולה יקר, הבעייה שאנחנו נסחפים לשם בין בכוונה ובין שלא בכוונה, ומסתבר שזה עובד... ואתה יכול למצוא את עצמך מנסה להשלים לקנייה של סכום מסויים עם

רופא, אז כל פעם שהתחיל לו מיחוש הכי קטן הוא ידע לזהות ולבוא בזמן לבית חולים, וכך היה מטפל בעצמו.

ואם אתם זוכרים אותה שבת אחרונה שעשינו אצלכם כשיצאנו ממכם במדרגות הוא הרגיש לא טוב, והוא אמר לי שהוא חייב להתפנות לבית החולים בהקדם והיה לנו סייעתא דשמיא ואיך שיצאנו מהבנין עברה מונית, מיד עצרנו אותה והיא לקחה אותנו ישר לבית חולים והצילו אותנו.

ואמרו לנו בבית חולים שהגענו בזמן כיון שעוד קצת זמן לא היה מה לעשות, ולפני כמה ימים שוב הוא הרגיש את המיחושים בלב, אבל עד שהגענו לבית החולים היה מאוחר והוא נפטר...

באותו רגע שהם שמעו את האלמנה, הם קבלו פיק ברכיים, שהם חשדו בהם על כלום, לשווא, אם הם היו מנמים לדון אותם לבקף זכות הבל היה נראה אחרת, ולא היו מנתקים איתם קשר.

ראיתי ששואלים: מה העניין שהתורה אומרת לדון לבקף זכות? בפסוק: "בצדק תשפוט עמיתך" ואז רש"י

הקפה ירדו באופן דרסטי, ואם הם חשבו להרוויח הם התחילו לנחול הפסדים.

ישבו שוב לאסיפה עד שהגיעו למסקנה שהסיבה שתמיד מצליח והולך להם יותר מבתי קפה אחרים, זה בגלל שהם היו מצרפים לכל כוס קפה קובית שוקולד, וזה היה בתת מודע גורם לאנשים להעדיף לשתות אצלם את הקפה, כיון שיש גם את קובית השוקולד, ואנשים אוהבים לקבל ב-ח-י-נ-ם בלי לשלם.

החזירו את קובית השוקולד וחזרו להם היקף המכירות, היום למדו פטנט לא לשנות מחיר ולא לשנות עטיפה, אתה רוצה להגדיל מכירות תפחית בכמות, והכל מוזב, אנשים ממשיכים לקנות ולשלם רגיל ואפילו שכתוב מכיל פחות.

"אותו מוצר בכמות שונה".

למה אני בא ומספר את כל זה, הרי לא באנו לתת קורס מזורז לעסקים... באנו לומר שכל מי שמלמד כף זכות מגיעה לו מתנה והיא להיות יותר שמח, לנשום אוויר בריא יותר.

כל מיני מוצרים שאתה לא צריך, והעיקר שתוכל לקבל את המתנה שב"הכל בשקל" מוזכרים אותה שתיים בשקל, אבל התחושה הזו עושה טוב...

באחת הרשתות של בתי הקפה המצליחים בארצות הברית רצו להגדיל הכנסות, הם ישבו וחשבו איך אפשר להגדיל הכנסות מבלי לעלות את המחיר, כיון שאנשים התרגלו למחיר.

והחליטו שאת קובית השוקולד שהם היו מצרפים במתנה לכל כוס קפה הם יורידו, ואם נעשה חשבון מאות קוביות ביום כפול כל בתי הקפה של אותה רשת זה יכול לתת הכנסה ענקית כל חודש, והחליטו שהם הולכים על הכיוון הזה.

הפלא הגדול שאף אחד לא הצליח להבין [אם היו לומדים גמרא היו מגיעים לסיבה ישר, כי מי שלומד גמרא המוח שלו מנתח דברים אחרת, וחושב הרבה יותר יצירתי],

מאותו יום שהם הורידו את קובית השוקולד שהיו מצרפים תמיד בחינם לכוס הקפה, המכירות של כוסות

ואז ביקש מהם שיקחו שקית ועל כל כעס שיש להם על אדם מסויים או על מקרה מסויים שישימו תפוח אדמה אחד בשקית, ועל כל כעס נוסף שיש להם שישימו עוד תפוח אדמה נוסף בשקית, יש כאלה שמילאו הרבה ויש שמילאו קצת, אחרי שסיימו למלא כל אחד לפי כמות הכעסים שלו על בני האדם.

אמר להם הפרופסור, עכשיו תקחו את זה אתכם בשבוע הקרוב לכל מקום שאתם הולכים, ולא לעזוב את זה לרגע, ותבואו לכאן בשבוע הבא עם אותה השקית עם כל מה שלקחתם, ואז נסיים את ההרצאה.

אחרי שבוע אלה שלקחו הרבה תפוחי אדמה כבר השתגעו מהכמות שהם צריכים לסחוב ועוד שחלק התחילו להרקיב,

וזה ממש לא היה נעים וגם אלה שלקחו קצת חיבו להגיע להוריד את השקית מהידיים שלהם.

שאל אותם הפרופסור: האם היה קשה לסחוב???

ענו לו כולם במקהלה: בטח!

כשאתה רואה את העולם באופן יותר חיובי ממילא אתה פחות כועס, ואם אתה פחות כועס ממבע הדברים אתה יותר שמח.

וזו המתנה החינמית שמצורפת לכל מלמד כף זכות על חבירו, שהחיים שלו הרבה יותר טובים, הרבה יותר מאושרים.

באחת האוניברסיטאות היה להם מרצה מעניין שכל הרצאה שלו הסתיימה בניסוי מעניין, כשהיה את השם שלו על לוח ההרצאות כולם ידעו שזו אחת ההרצאות שאסור לפספס.

להבדיל אלף אלפי הבדלות, כמו שאם ר' ברוך מרדכי אזרחי שלישי"א שהוא אחד הנואמים הגדולים שידע עם ישראל, יבוא לנאום, אין אחד שלא יבוא, כך גם בהרצאה של הפרופסור הזה כולם ידעו שזה משהו שלא מפספסים.

וכשבאו להרצאה ראו שיש שם חבילת שקיות ועוד כמה שקי תפוחי אדמה [כנראה נשאר להם מהקמחא דפסחא 😊] ואף אחד לא הצליח לנחש מה הרעיון.

אומרים אחד לשני בא נראה אם עשרים השקלים יחזרו אלינו, היא היתה המומה כל כך הרבה נתנו להם, ואנחנו נותנים להם את הנשמה והם בלא'חשמא [כלי בושה] ככה מתנהגים?? איפה הכרת הטוב???

מאותו יום היא בעסה עליהם והדיבור איתם היה שונה, אחרי כמה שבועות יצא לבת לדבר עם האמא ביחידות, ואז פנתה האמא לבת ושאלה אותה על המקרה שהיה עם עשרים השקלים, ושהיא מאוד נפגעה מזה שהם חשבו שהכסף לא יחזור אליהם, מה אנחנו גנבים???

הבת לא הבינה כל כך למה אמא שלה כועסת מי אמר שהם חשבו ככה???

אמרה לה האמא: אני שמעתי אתכם במפורש איך אמרתם אחד לשני: "בוא נראה אם העשרים שקלים יחזרו אלינו", הבת התפוצצה מצחוק ואמרה לאמא שלה שהם לא התכוונו שהיא לא תחזיר, חס וחלילה שהם יחשבו עליה כזה דבר, אלא הם עושים סימן בשטרות הכסף שבאים אליהם והם רוצים לדעת אם זה חוזר

אמר להם: תדעו לכם, כל פעם שאתם כועסים על מישהו אתם לוקחים וסוחבים על הלב שלכם עוד משא שהוא רק מכביד עליכם, אתם מזיקים לעצמכם בזה שאתם מקפידים על העולם, בזה שאתם מקפידים על אנשים, ולכן אל תקפידו, אל תכעסו על העולם, ואל תנסו לתקן את העולם, החיים שלכם יהיו הרבה יותר נוחים.

האם השטרות חוזרים?

סיפור שהיה: עם זוג נשוי טרי שההורים נתנו להם מעל ומעבר כל מה שרק יכלו לתת נתנו להם.

ערב אחד שהזוג הצעיר היה בבית ההורים פנתה החמות / השוויגער לזוג וביקשה מהם כיון שהיא צריכה לצאת דחוף ונתקעה בלי מזומן, אם הם יכולים לתת לה 20 שקלים עד שבעלה יבוא והיא תחזיר להם.

הוציאו לה 20 שקלים והיא רואה שהם צוחקים ולא פחות ולא יותר הם

מאוד נמוכה, ובמצבו היה חייב להתאשפו וכשהגיע למיון הוא שכב שם לילה שלם עד שחיברו אותו לחמצן, ובמהלך הלילה הזה הוא סבל מאוד וכמעט ש...

התחילו לתת לו הנשמה, אבל הסיטורציה שוב הלכה וירדה ולא היה מנוס, אלא להרדים עד שהנשימה תתייצב.

כאחד ששהה במחלקת קורונה, סיפר אותו אדם ידעתי שמי שמרדמים אותו זה תהליך שברוב המקרים מסתיים בחדר קירור, ולכן כל עוד יכולתי להתנגד להרדמה, התנגדתי.

בלילה שבין יום שלישי ליום רביעי התאספו ליד מיטתי הרבה רופאים, ואמרו לי שאני אחתום על טופס הסכמה להרדמה.

אבל לא הסכמתי בשום פנים ואופן, כיון שאני הייתי עוזר במחלקה הזו להרבה אנשים כשהסיטורציה שלי עוד היתה טובה, וראיתי בחוש שמורדם ומונשם ברוב הפעמים זה כמו כרטיס "וואן טיקט" [צד אחד].

אליהם ובאמת פעם אחת זה כבר חזר אליהם, ועל זה היה כל הצחוק.

האמא ביקשה סליחה על כך שהיא חשדה בהם, וכאב לה על כל החודש הזה שהיא אכלה את עצמה על כך וכעסה לחינם.

העולם אומרים: לבעוס, פירושו להעניש את עצמך על טיפשותם של אחרים, אותה אמא אם היא היתה מלמדת עליהם זכות, היא הראשונה שהיתה מרוויחה מזה, כיון שהיא היתה פחות כועסת.

רביעי שניצח את הקורונה

"איש אמו ואביו תיראו" [י"ט ג']

סיפור מדהים מתקופת הקורונה שמראה בחוש איך כיבוד הורים מביא לאריכות ימים בלי טריקים ובלי שטיקים!!! אמיתי.

אדם שחלה בקורונה סיפר שהתחילו לו קשיי נשימה והיתה לו סיטורציה

נרדמתי לחצאין, ובאמצע הלילה קלטתי רופא שנכנס לבדוק אם הסיטורציה במצב תקין או לא,

ולא הסתיר את התתפעלות שלו, ובבוקר הגיעו עוד רופאים וכולם היו המומים, ואמרו בקול: תשמע, הסיטורציה שלך זינקה בעשר ספרות ניצחת את הקורונה.

אני ניצחתי? ממש לא!!! בזכות יום רביעי נשארתי חי.

אחרי שיצאו הרופאים ניגש אלי אחד הרופאים ושאל אותי: מה יש ביום רביעי שהזכרת אותו הרבה פעמים????? הוא יודע על יום שלישי שנאמר בו פעמיים כי טוב, אבל על יום רביעי הוא לא שמע משהו מיוחד.

אמרתי לו שהיתה לנו אמא שקצת היתה חולה וקצת משותקת ל"ע ול"ע וכולנו תמיד עזרנו לה וגם אחרי שהתחתנו היה ברור שאנחנו לא עוזבים אותה, ואפילו שחלק מאיתנו עברנו להתגורר בעיר אחרת, חילקנו את ימי השבוע בתורנות.

הרופאים שראו שאני עקשן אמרו לי שהם מוכנים לחכות עד למחר מקסימום, ומחר אני חייב לחתום כי זה כבר מסוכן, האמת שהרגשתי שזה מסוכן אבל לא יכולתי להסכים להרדמה, כיון שידעתי מה המשמעות של "מורדם ומונשם"

תוך כדי שאני עולה לישון לאחר תפילת ערבית, פניתי בתחינה לבורא עולם שהוא הרופא הכל יכול שיושיע אותי "ממעמקים קראתיך ה' " קיבל אצלי משמעות אחרת.

"ככלות כוחי אל תעזבני" ופתאום רגע לפני שנרדמתי, פרצתי בבכי שמעולם לא בכיתי ופניתי בבקשה לאימי ע"ה.

אמא! אמא! מחר יום רביעי אני בטוח שאת לא תתני שירדימו אותי, יום רביעי!!!! את לא תתני, תהיי מליצת יושר בעדי ובעד אשתי בעד הנכדים החמודים שלך, שלא ישארו בלי אבא.

אחד הרופאים היה נוכח בחדר, ואני לא ידעתי באותו רגע.

ממזות לחיים, בזכות כיבוד ההורים
אין לי ספק שזו הסיבה.

גם אם אתה לא יכול להגיע פיזית,
תרים טלפון, תתעניין, תשאל מה
קורה, אין לנו מושג כמה שזה מוסיף.

מה ראה האריז"ל במצחו של הרב גלאנטי

"לא תעשוק את רעך ולא תגזול"
[י"ט י"ג]

סיפר אבי מורי שליט"א: על ר'
אברהם גאלנטי זצ"ל שניגש לאריז'
הקדוש, וביקש ממנו שיסתכל במצחו
ויגיד לו אם יש שם איזה משהו שהוא
לא 100 אחוז, אבל האריז"ל נבהל,
ואמר לר' אברהם גאלנטי שהיה גאון
גדול שאני אניד לרב על משהו לא
בסדר???

היום לצערנו, רק יש לנו איזו הערה,
לא חושבים וישר אומרים, ואפילו אם
זה רב או איש חשוב או כל אדם

כל אחד היה בא ביום אחר, ומהבוקר
עוזר לאמא בכל מה שצריך, יוצא
איתה לסידורים, ואם היא צריכה
נקיון, קניות, כל מה שהיתה צריכה
היה עושה. ובזמן הפנוי היה יושב
ומשוחח איתה ומנעים לה את הזמן
וכך כל אחד ביום שלו, וזה היה קבוע
אותו יום בכל שבוע, המשפחות שלנו
ידעו שאם אתה רוצה לארגן משהו
לא באותו יום שאבא הולך לאמא
שלו.

אני היום שלי היה יום רביעי במשך
עשרים שנה, כל יום רביעי הייתי בא
לאמא גם בחורף, קיץ, סתיו אביב בלי
תירוצים ובלי חופשות מחלה.

ולכן, כיון שאני יודע שהקב"ה משלם
מידה כנגד מידה, ורק בורא עולם
יודע כמה לא ויתרתי לעצמי על אותו
יום, וכמה מסרתי נפש לכבוד האמא
בכל יום רביעי.

התפללתי לבורא עולם שבזכות היום
רביעי יחוס ויחמול וירחם עלי שלא
ירדימו אותי ושהסיטורציה תעלה, וכן
ביקשתי מהאמא שתתחנן לפני בורא
עולם שישמע את התפילות שלי,
וברוך השם בורא עולם החזיר אותי

עשה חשבון עם הרב, כיון שכל מה שהרב מביא לנו יש בו ברכה, אמר הרב: אכן נודע הדבר, וזה מסביר את עוון הגזל שיש בידי.

לכן אני עכשיו שם פה סכום כסף גדול ומי שמרגיש שמגיע לו יותר שיבוא ויקח, אף אחד לא ניגש חוץ מאשה אחת שבאה ולקחה כמה פרוטות.

למחרת כשחזר לאריז"ל, אמר לו שהוא רואה שהעוון של הגזל ירד, ואם כן מסתמא זה היה האשה שלקחה את הפרוטות.

שאל אותה, האם הוא לא שילם לה? אמרה שהוא שילם לה כמו כולם, אבל היא עובדת יותר מדוייק מכולם ולכן היא חושבת שמגיע לה יותר מכולם.

כמה שצריך להיזהר בהעסקת עובדים, אם יש מישהו שעבד יותר אל תשחק אותה ראש קטן לא ראיתי, לא שמעתי, תוסיף לו.

זה סיפור שאיך ששמעתי אותו ישר התקוממתי הרי הוא סיכם איתם על מחיר ולמה יש עליו תביעה???

מבוגר שיכול להיות אבא שלך, תחשוב לפני שאתה מעיר.

אמר לו הרב: אני מחייב אותך שתסתכל עלי ותאמר לי אם יש לי איזה חטא, ר' אברהם עם כל גדלותו רצה לבוא לעזה"ב נקי, ולא להשאיר חשבונות פתוחים.

הסתכל עליו האריז"ל, ואמר לו שהוא רואה איזה חשש עוון של גזל.

לר' אברהם גאלנטי היה בית חרושת לבדים שהעסיק שם הרבה פועלים, הוא בא לבית החרושת בלבוש שק ואפר ואסף את כל הפועלים שלו, ואמר להם: תדעו שאני בשר ודם, ואני לא רוצה לבוא לגיהנום.

ואם מהיום תקפידו לקחת ממני כל מה שמגיע לכם הנה מה טוב, אבל אם לא אז אני לא מעוניין שתעבדו כאן זה סתם מסבך אותי, אמרו לו: הרב אנחנו לא יודעים על מה אתה מדבר תמיד אתה משלם לנו עד הפרוטה האחרונה.

וממה שאתה נותן לנו יש לנו ברכה וזה מספיק לנו גם לאכול וגם לשתות וגם נשאר לנו לחסוך, ואף אחד לא

ראית פועל שעושה עבודה טובה,
השקיע, מותר לתת לו איזה תוספת,
זה רק יעשה טוב.

ואם נתבונן נראה כמה שאפילו
בכאלה דקויות יש תביעה.

וגם שאותה אישה ידעה לקראת מה
היא הולכת ידעה את גודל המשכורת
ואם כן מה החשש גזל שיש פה???

אבל דווקא מהמקום הזה הבנתי למה
זה סיפור טוב כיון שאנחנו חושבים
אחרת סיכמתי איתו נגמר למה שאני
יוסיף לו,

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה:

אימי מורתי דינה בת ריקה תחי' ○○○
ר' רחמים בן ריקה הי"ו ○○○
הילד הראל מאיר בן לינוי הי"ו ○○○
להצלחת משפחת דוקרקר הי"ו בגשמיות ורוחניות ○○○
דינה בת סימה תחי' ○○○

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א ○○○
הסבתא עישה בת סולטנה תחי' ○○○
לינוי בת שירה תחי' ○○○
הילדה מוריה בת רחל תחי' ○○○
לרפואת ○○○

לאה בת חסידה חסיבה תחי' ○○○
מו"ח הרה"ג רפאל אדרי שליט"א הצדיק מרעננה ○○○
ר' רפאל ישראל בן מוזל הי"ו ○○○
מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי' ○○○
לזיווג הגון ישראל עמר בן תמר הי"ו ○○○

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' פינחס אליהו בר שמחה ז"ל לבית כהן ○○○
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן בן זלאטא אסתר זיע"א לבית הוברמן ○○○
לע"נ ○○○

הסבא ר' מרדכי ב"ר שמחה ז"ל לבית פרץ ○○○
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל ○○○
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי ○○○

חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי שליט"א ○○○
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן ○○○
מושה סרג' בן אורידה ז"ל לבית עטיה ○○○

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים

הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי

כהן הי"ו

איתמר ואסתר

אילון הי"ו

ה' ישמרם ויחיהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם וכפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

בשורה משמחת

בסייעתא דשמיא ולאור בקשת רבים

עלה בידינו לפתוח קו מלפון ישיר

לשיעורי הרב שליט"א

שמספרו:

0733-71-81-57

(ללא הקשת שום קוד)

השיעורים נמסרים מידי יום ביומו בשעות הבוקר